

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 marca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dębowy Ostrów” obszar lasu o powierzchni 2,29 ha w Leśnictwie Nowy Dworek Nadleśnictwa Świebodzin, położony w gromadzie Jordanowo, w powiecie świebodzińskim województwa zielonogórskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 72 f, g według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1967—1976. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu dębowego o charakterze naturalnym.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy do

- spraw gospodarki wodnej organów prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,
- c) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
 - d) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
 - f) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
 - g) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
 - h) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
 - i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
 - k) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - l) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 31 marca 1970 r.

uchylające zarządzenie w sprawie wojskowego szkolenia studentów.

Na podstawie art. 87 ust. 1 pkt 1—3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szkoły wyższe, w których prowadzi się wojskowe szkolenie studentów, organizację studium wojskowego oraz zasady prowadzenia zajęć wojskowych w ramach studium wojskowego określa odrębne zarządzenie Ministra Obrony

Narodowej ogłoszone w Dzienniku Rozkazów Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 lipca 1959 r. w sprawie wojskowego szkolenia studentów (Monitor Polski z 1959 r. Nr 68, poz. 350, z 1963 r. Nr 68, poz. 339, z 1964 r. Nr 77, poz. 357, z 1965 r. Nr 60, poz. 307 oraz z 1967 r. Nr 7, poz. 37 i Nr 47, poz. 234).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

108

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 kwietnia 1970 r.

w sprawie zapewnienia opieki zdrowotnej studentom odbywającym praktyki robotnicze.

Na podstawie § 4 ust. 2 i § 14 ust. 1 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1970 r. w sprawie organizacji

praktyk robotniczych studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr 7, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. Studenci szkół wyższych oraz osoby przyjęte na I rok studiów po zdaniu egzaminów wstępnych a przed immatrykulacją, zwane dalej „kandydatami na studia”, zobowiązani do odbycia praktyki robotniczej, podlegają bezpłatnemu badaniu lekarskiemu (ogólnemu, a w razie potrzeby również badaniom specjalistycznym) w zakresie niezbędnym do wydania orzeczenia o zdolności lub niezdolności do odbycia praktyki robotniczej.

§ 2. 1. Jeżeli praktyka robotnicza obejmuje prace wzbrounione osobom chorym zakaźnie, chorym na gruźlicę lub na chorobę weneryczną, badanie lekarskie, oprócz badania określonego w § 1, powinno być dodatkowo przeprowadzone w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach,

2. Jeżeli praktyka robotnicza obejmuje prace, do których w myśl przepisów o badaniach profilaktycznych pracowników mogą być dopuszczeni wyłącznie pracownicy zakwalifikowani w wyniku badań wstępnych — badanie lekarskie, oprócz badań określonych w § 1, powinno być dodatkowo przeprowadzone w zakresie określonym w powołanych przepisach.

§ 3. 1. Badania lekarskie określone w § 1 przeprowadzają:

- 1) kandydatów na studia — zakłady społeczne służby zdrowia dokonujące kwalifikowania pod względem zdrowotnym osób ubiegających się o przyjęcie do szkół wyższych,
- 2) studentów — właściwe przychodnie dla studentów.

2. W wypadkach określonych w § 2 badania dodatkowe przeprowadzają odpowiednio zakłady służby zdrowia właściwe w myśl przepisów sanitarno-epidemiologicznych lub przepisów o badaniach profilaktycznych pracowników.

3. Zakłady przeprowadzające badania lekarskie powinny w miarę możliwości wykorzystywać wyniki badań uzyskane w związku z kwalifikowaniem pod względem zdrowotnym kandydatów na studia (ust. 1 pkt 1) lub badaniami okresowymi studentów (ust. 1 pkt 2).

§ 4. 1. W wyniku przeprowadzonego badania lekarskiego właściwy w myśl § 3 ust. 1 i 2 zakład:

- 1) wydaje orzeczenie o zdolności do odbycia praktyki robotniczej lub
- 2) kieruje osobę zbadaną na komisję właściwą do wydania orzeczenia o niezdolności do odbycia praktyki robotniczej.

2. Orzeczenie lub skierowanie, o których mowa w ust. 1, obejmują również wyniki badań przewidzianych w przepisach sanitarno-epidemiologicznych.

3. Wyniki badań przeprowadzonych stosownie do § 2 ust. 2 mają charakter wiążący dla zakładu, w którym ma być odbywana praktyka robotnicza.

§ 5. Orzeczenie o zdolności do odbycia praktyki robotniczej powinno być wpisane odpowiednio do „karty zdrowia kandydata na wyższe uczelnie” (§ 3 ust. 1 pkt 1) lub do książki zdrowia studenta (§ 3 ust. 1 pkt 2).

§ 6. Komisją właściwą do wydania orzeczenia o niezdolności do odbycia praktyki robotniczej jest:

- 1) dla kandydatów na studia — komisja lekarska w przychodni, właściwa w myśl przepisów w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy,
- 2) dla studentów — komisja lekarska właściwa w myśl przepisów w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do zajęć związanych ze studiami.

§ 7. Orzeczenie komisji lekarskiej stwierdzające niezdolność do odbycia praktyki robotniczej jest wydawane w formie odpowiedniego zaświadczenia stanowiącego podstawę dla władz uczelni do zwolnienia studenta lub kandydata na studia z tej praktyki z przyczyn zdrowotnych.

§ 8. 1. Osoba, która w wyniku badań lekarskich została uznana za zdolną do odbycia praktyki robotniczej, może się domagać przeprowadzenia powtórnych badań lekarskich przez komisję lekarską właściwą w myśl § 6, zgłaszając wnioski do przewodniczącego komisji w ciągu 3 dni od dnia wydania kwestionowanego orzeczenia.

2. Od orzeczeń komisji stwierdzających zdolność lub niezdolność do odbycia praktyki robotniczej odwołanie nie przysługuje.

§ 9. Orzeczenia w sprawie zdolności lub niezdolności do odbycia praktyki robotniczej powinny być wydane nie wcześniej niż na 4 miesiące i w zasadzie nie później niż na miesiąc przed dniem rozpoczęcia praktyki.

§ 10. 1. Opiekę zdrowotną studentom lub kandydatom na studia w czasie odbywania praktyki robotniczej zapewniają:

- 1) przychodnie przyzakładowe lub międzyzakładowe służby zdrowia właściwe dla zakładu pracy, w którym odbywana jest praktyka robotnicza,
- 2) właściwa przychodnia dla studentów — jeżeli praktyka robotnicza odbywana jest w szkole wyższej,
- 3) przyzakładowe ośrodki zdrowia — jeżeli praktyka robotnicza odbywana jest w rolnym zakładzie pracy,
- 4) przychodnie Polskich Kolei Państwowych właściwe dla zakładu pracy, w którym odbywana jest praktyka robotnicza.

2. Jeżeli praktyka robotnicza jest odbywana w zakładzie pracy innym niż określony w ust. 1, opiekę zdrowotną osobom odbywającym tę praktykę zapewniają zakłady społeczne służby zdrowia właściwe ze względu na położenie zakładu pracy.

§ 11. Osoby odbywające praktykę robotniczą są uprawnione do świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach przewidzianych dla pracowników oraz do nabywania w aptekach otwartych leków za 30% odpłatnością.

§ 12. 1. Dokumentem uprawniającym osobę odbywającą praktykę robotniczą do uzyskania bezpłatnych świadczeń w zakładach społecznych służby zdrowia jest:

- 1) książka zdrowia studenta albo
- 2) ważna legitymacja szkoły wyższej, albo
- 3) zaświadczenie zakładu pracy stwierdzające odbywanie w tym zakładzie praktyki robotniczej.

2. W czasie podróży do miejscowości, w której ma być odbywana praktyka robotnicza, dokumentem uprawniającym do świadczeń jest umowa o pracę albo skierowanie na praktykę.

§ 13. 1. W razie stwierdzenia czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby właściwy zakład społeczny służby zdrowia wystawia studentowi lub kandydatowi na studia zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy na formularzu Mz/L-4.

2. Osoby odbywające praktykę robotniczą otrzymują zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy na formularzu Mz/L-4 bez obowiązku posiadania książeczki ubezpieczeniowej.

§ 14. 1. Stanowiska i warunki pracy, obiekty zakwaterowania i żywienia powinny być zakwalifikowane przed rozpoczęciem praktyk robotniczych przez właściwego terenowo państwowego inspektora sanitarnego.

2. Państwowy inspektor sanitarny, właściwy ze względu na miejsce odbywania praktyki robotniczej, obowiązany jest do sprawowania bieżącego nadzoru sanitarnego nad warunkami pracy, zakwaterowania i żywienia osób odbywających praktyki.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: **J. Kostrzewski**